

[Stavad]

Hr. skatteminister, dette her er uansvarligt. Skatteministeren siger, at han er parat til at gennemføre ændringer i lovgivningen, men skatteministeren nægter at komme med så meget som en skitse til, hvad regeringen vil foretage sig på området. Oppositionen har lagt sit forslag frem i Folketinget – B 147 fra sidste folketingsssamling – hvor vores standpunkter klart og tydeligt fremgår, og derfor har vi sagt til regeringen, at som en forudsætning for, at vi kan forhandle dette her – og det gør vi gerne, vi kommer såmænd i nat, hvis det er nødvendigt – må vi altså bede om, at regeringen lægger kortene på bordet og siger, hvilke ændringer regeringen er parat til. Det mangler vi endnu.

Kan vi i dag få et klart svar fra skatteministeren? Betyder skatteministerens melding her i dag, at regeringen definitivt har opgivet at løse renteaftgiftens problemer i disse måneder, og hvad agter regeringen så at foretage sig senere, hvis det er rigtigt? Skal også det problem løses af en ansvarlig opposition? Jeg kan love skatteministeren, og jeg kan love befolkningen, at Socialdemokratiet fortsat vil gøre, hvad vi kan, for at dette problem bliver løst både i forhold til tilfældigheder og i forhold til de administrative konsekvenser.

Desværre ser det ud til, at en løsning først kan komme igennem hen på efteråret eller omkring nytår, men det er stadig væk vores bestræbelse, at det skal ske med virkning fra og med afgiftsåret 1988. Det kan være, det bliver dyrere af praktiske, tekniske grunde, hvis ikke skatteministeren vil samarbejde. Det er uansvarligt, hr. skatteminister.

Formanden:

Jeg skal i al fredsommelighed gøre opmærksom på, vi har lovforslag nr. L 2 til behandling, fremsat af hr. Glistrup.

Hr. Kofod-Svendsen har fået lov at komme ind i talerrækken her.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne takke ordførerne for, at jeg fik lov at komme til nu. Jeg skal til møde i Boligudvalget kl. 15.00.

Jeg skal kort sige, at Kristeligt Folkeparti har været tilhænger af, at vi får begrænset det lånefinansierede forbrug. Derfor har vi sluttet op om kartoffelkuren og kan ikke medvirke til det forslag, som Fremskridtspartiet lagt fremsat her.

Det betyder ikke, at der ikke er praktiske problemer i forbindelse med administrationen af kartoffelkuren, men jeg har forstået på skatteministeren, at det er han opmærksom på, og vi vil da gerne deltage i forhandlinger med skatteministeren om løsning af nogle, skal vi sige praktiske problemer, men det må ikke betyde, at den opsparringsfremmende virkning svækkes. For os er det vigtigt at fastholde hovedprincippet i kartoffelkuren: at det lånefinansierede forbrug virkelig bliver begrænset, for det er et vigtigt synspunkt for os.

Aagaard (KF):

Som det allerede er nævnt, er forslaget her en genfremsættelse af et tidligere lovforslag fra Fremskridtspartiet om ophævelse af renteaftgiftsloven, hvorfor jeg skal henvise til, hvad vor ordfører, hr. Kirkegaard, sagde ved førstebehandling den 3. marts 1988, og gentage, at vi heller ikke i dag kan støtte Fremskridtspartiets lovforslag.

I Det Konservative Folkeparti er vi fortsat indstillet på at gennemføre lempelser af loven vedrørende lån, man har optaget før lovens fremsættelse i oktober 1986, herunder også – som bl.a. fremført fra detailhandelens side – en fjernelse af bestemmelserne om, at iværksættelse og medarbejdere, som ønsker at erhverve aktier eller anparter i den virksomhed, man er ansat i, og låner til købet, skal belastes med renteaftgift på 20 pct. Det er ikke rimeligt at ligestille et sådant lån med lån til forbrug, f.eks. lystbåd eller bil.

Men som sagt medvirker vi gerne til ændringer under den forudsætning, at lovens opsparringsfremmende sigte fastholdes og der ikke skabes nye problemer for de borgere, som har disponeret efter gældende lov.

Jes Lunde (SF):

Det er velkendt, at da den daværende regering gennemførte kartoffelkuren, var SF meget kritisk over for den konkrete udformning, den fik. Vi mener, der var en lang række tilfældigheder i lovgivningen, og vi fik jo også dokumenteret under udvalgsarbejdet, at der var et meget stort tilfældighedspræg i det. Nogle blev ramt, selv om de havde disponeret i tillid til, at det lån, de optog, var til husformål, men fordi de optog det på en bestemt måde, som ikke var omfattet af loven, blev de ramt, og andre blev ikke ramt.